

sammen tvinges til at gå på forældreorlov, skal sikres det tilskud på 35.000 kr., der hele tiden har været forudsætningen for orlovens start. De 35.000 kr. svarer jo cirka til, hvad en børnehavaplads koster årligt.

Vi tror også, det vil have den virkning, at kommunerne hermed vil få et incitament til at sikre den pasningsgaranti, som de adskillige gange har fået et vink med en vognstang om fra Folketinget, og hvor nogle af dem har forstået det, men hvor andre ikke har forstået det, ved at afslutte udbygningen af daginstitutionerne.

Jeg vil sige for SF's vedkommende, at vi opfatter retten til en daginstitutionsplads som noget helt naturligt. Og der er jo ingen, der påstår, at det er et indgreb i det kommunale selvstyre, at vi har en lovgivning – som oven i købet er grundlovsfæstet – der siger, at børn, der skal undervises, skal undervises, og det drejer sig jo om det samme, nemlig om at finde lokaler og mennesker til det, og det lykkes i enhver dansk kommune uden undtagelse. Og hvis vi strammede lovgivningen op på det her punkt, ville vi også være med til at hjælpe en lignende situation igennem på daginstitutionsområdet.

Med hensyn til diskussionen om børnepasningsorloven generelt skal jeg så sige, at vi også har fremsat et forslag, der sikrer, at orlovsydelsen generelt bliver højere end de nuværende 60 pct. af dagpengemaksimum.

Det er jo sådan, som Kristeligt Folkepartis ordfører var inde på under det tidligere punkt, at i finanslovsforliget mellem regeringen og Venstre og De Konservative i efteråret 1995 kvitterede man for den situation, at der var mange, der ønskede forældreorlov, ved at sænke satsen, først fra 80 til 70 pct. og senere til 60 pct., hvor den er i dag.

Men Kristeligt Folkepartis ordfører glemte at fortælle – og der er jo mange ting, man som ordfører skal huske på – at SF i mellemtiden har stridt en ihærdig strid og adskillige gange har stillet forslag om at sikre en dagpengesats, der ville gøre den til et ordentligt tilbud også til lavindkomstfamilier. Men det er klart, at den slags kan man komme til at glemme i skyndingen.

Vi ser frem til juni af mange grunde, men jeg forstår på socialministeren, at det, Folketinget vedtog efter den forespørgselsdebat, vi rejste, nemlig at regeringen senest den 1. maj skulle fremlægge en samlet plan for børneområdet, nu er udsat til juni, og det er jo forståeligt i betragt-

ning af, at vi alle sammen har haft travlt den seneste måneds tid.

Vi håber så, at planen indeholder reelle bud og ikke kun forskellige bud på, hvor ansvaret nu ligger, om det ligger i kommunerne eller det ligger hos staten eller det ligger hos arbejdsmarkedets parter. Det er jo ikke voldsomt operativt at forsætte den diskussion. Den har vi nemlig haft et par gange.

Det, vi forventer, er, at der på det tidspunkt kommer nogle reelle bud fra regeringen, der her og nu vil gøre, at de steder, hvor familier står i endeløse køer for at få sikret en børnepasningsplads, mens de passer deres arbejde, bliver problemet løst.

Derfor synes jeg også, det var lidt svært at forstå både Venstres og De Konservatives indlæg. Jeg kan dog godt forstå de mere ideologiske afsnit, men de hjælper jo ikke så meget her og nu, men de er dog til at forstå. Men jeg synes måske, de bedst kan sammenfattes under overskriften »Vent og se!«, og det er jo ikke voldsomt tillokkende for børnefamilierne.

Inge Refshauge (DF):

Igen kan vi i Dansk Folkeparti ikke forstå Enhedslisten: Fuld dagpengesats ved børnepasningsorlov, hvis kommunen ikke kan anvise pasning til barnet! Hvor skal pengene hentes til alt dette? Kommunerne sidder lige i disse måneder med det årlige puslespil, som kaldes budgettet, og rigtig mange kommuner mangler brikker for at få det til at hænge sammen.

I Dansk Folkeparti mener vi stadig væk, at det er forældrene, der har ansvaret for pasningen af deres børn. Og rigtig mange kommuner udvider pasningspladsantallet hvert eneste år, selv om de har ondt i økonomien, men det er nu engang ikke samfundet, der skal passe vore børn. Man kan vælge tilbudene i kommunerne, men ansvaret er forældrenes og ikke samfundets. Det var noget, man praktiserede i Øst-europa engang, men den politik er jo afgået ved døden, så lad os ikke indføre den her i landet.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Fra Centrum-Demokraternes side mener vi, at det nok ikke er et spørgsmål om, at børneorloven trænger til at ændres, men i langt højere grad et spørgsmål om en garanti for en plads, som der er brug for, og særlig efter endt barselorlov.

Og så mener vi da også, at lovgivningen i dag rummer mange muligheder, der set sam-